

הוועדה למשנה לתכנון ובניה – היתרים – תמליל
תיק מספר 2006/0265.01
שאר ישוב 5, רמות

מספר הוועדה : 22

מקום ההתכנסות : אולם הנהלה 2

תאריך הוועדה : י"ט בחשוון תשפ"ה (20.11.2024)

מזכיר הוועדה בדיון : דליה אלפסי, נלי צדוק

שעת תחילת הוועדה : 9: 50

שעות סיום הוועדה : 19: 15

התמליל נכתב ע"י חברת גולד וורק בע"מ ולא עבר בדיקה או הגהה ע"י גורם כל שהוא בעיריית
ירושלים

עיריית ירושלים וחברת גולד וורק בע"מ עושים כל שביכולתם על מנת לייצר תמליל איכותי ובעל
ערך. עם זאת מודגש כי קריאה בתמליל צריכה להיעשות באופן מושכל תוך הבנה שיתכנו טעויות
ו/או השמטות מסיבות אובייקטיביות שונות.

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג ו R ים

אליעזר ראוכברגר:

טוב, עכשיו אנחנו בהתנגדויות, תיק ראשון בהתנגדויות,

אורית אליהו:

2006,

אליעזר ראוכברגר:

אורית, בבקשה.

אורית אליהו:

2006/256.1,

אליעזר ראוכברגר:

כן, בבקשה.

אורית אליהו:

מדובר לנו פה במבנה ברמות, יש לנו, מבוקשת לנו 6% הקלה במרפסת גג מדירות פרטיות כאלה, כניסות פרטיות. קיבלנו על זה אישור חזותי מיואל, הוא אישר את הזה. יש לנו התנגדות אחת שמתנגדת בעיקר על הנושא החזותי, ההפרעה החזותית, וזה מה שבעיקר מפריעה לה והחליטו לזמן אותה.

אריאל גולן:

אפשר לראות את זה בתלת ממד איך זה נראה?

אורית אליהו:

כן, אני אפתח את זה. אני אפתח את התלת ממד, זה החזית שלנו. יואל אישר את זה. אני אפתח את התלת ממד.

אריאל גולן:

כאילו, בחזית רואים את הגג? לא רואים את הבינוי בעצם? מי שעומד ברחוב רואה את המרפסת רק בעצם?

אורית אליהו:

נכון, לא רואים את ה-, וזה המרפסת שלנו. מבוקשת לנו בעצם עלייה ומרפסת סוכה מן הסתם.

אריאל גולן:

איפה המתנגד גר?

אורית אליהו:

המתנגדת גרה בבניין ממול, היא לא גרה בבניין. ככה אני,

אליעזר ראוכברגר:

המתנגד.

אורית אליהו:

המתנגד, כן.

אליעזר ראוכברגר:

דב נרדי אני ראיתי. בסדר, נמצאים פה? אפשר לקרוא להם.

דוברת לא מזוהה:

איפה רוחמה? רוצה לקרוא להם?

אליעזר ראוכברגר:

מתנגדים הגיעו, מתנגד הגיע, מבקשים, תכניסו אותם.

אריאל גולן:

(לא ברור) שנפתלי מתנגד.

דובר לא מזוהה:

אני אף פעם לא התנגדתי.

אורית אליהו:

הנה, אתה רואה? זה כאילו בתוך גג, אין כאילו,

אריאל גולן:

אה, הם מבקשים להוריד את הכיפה שמה? מה זה?

אורית אליהו:

כן, לא, מבקשים עליה לגג.

דליה אלפסי:

מה, מה ההחלטה? להוריד מסדר היום? להשלמת דוח פיקוח,

אילנית מיכאלי:

להשלמת דוח פיקוח מול (לא ברור) .

דובר לא מזוהה:

(לא ברור) מבני ציבור?

אורית אליהו:

לא, אני,

דובר לא מזוהה:

אה, מיטל?

אורית אליהו:

מיטל ישבה פה.

(מדברים ביחד)

אורית אליהו:

רגע, אתה, הוא המתנגד? אז הנה, בוא תשב כאן, בוא תשב כאן. אתה קשור למתנגדים? טוב.

דליה אלפסי:

אני כבר יוצאת אליכם. מה התיק הראשון?

(מדברים ביחד)

נלי צדוק:

זה לא היום, אתם קיבלתם דחייה.

אילנית מיכאלי:

יכול להיות שזה שבוע הבא?

נלי צדוק:

באפוטרופוס, התיק של האפוטרופוס:

דובר לא מזוהה:

כן,

דליה אלפסי:

אה, אז לא קיבלתם,

דובר לא מזוהה:

התקשרה רוחמה לפני יומיים, אמרה הדיון יתקיים.

דליה אלפסי:

מי אמרה?

נלי צדוק:

לא, זה נדחה,

דובר לא מזוהה:

רוחמה .

נלי צדוק:

זה נדחה ל-4.12.

(מדברים ביחד)

נלי צדוק:

מצטערת, אבל זה נדחה.

דליה אלפסי:

הוצאנו תיקונים והודענו ושלחנו זימונים חדשים.

דובר לא מזוהה:

נכון.

אילנית מיכאלי:

מצטערים, סליחה. היא טעתה.

(מדברים ביחד)

נלי צדוק:

כנראה היא התבלבלה, סליחה, 4.12.

אילנית מיכאלי:

הייתה תקלה, סליחה.

דובר לא מזוהה:

אוקי, תודה רבה.

אילנית מיכאלי:

תודה לך.

דליה אלפסי:

למה היא התקשרה אליהם?

נלי צדוק:

אבל אז היא התקשרה לדחות.

דליה אלפסי:

אבל היא דחתה אותם. הוא נתן לה, אה, הוא גם נתן?

נלי צדוק:

היא לא זכרה שזה התיק שהיא ביטלה.

אורית אליהו:

טוב, לייזר, הם פה, הם נמצאים.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

דליה אלפסי:

אבל למה הם, למה היא לא (לא ברור) ? לא נעים.

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

טוב, דב נרדי נמצא? בבקשה אדוני, תציג את ההתנגדות שלך.

אריאל גולן:

תדבר, תדבר.

אליעזר ראוכברגר:

תציג את ההתנגדות.

דב נרדיק:

איפה אני יכול לעמוד?

אליעזר ראוכברגר:

איפה שאתה רוצה . פה, שם, איפה שאתה רוצה. בבקשה אדוני.

עמנואל זלטס:

תגיד מה ההתנגדות.

אליעזר ראוכברגר:

רק שכולם ישמעו. לא אליי, לכולם.

דב נרדיק:

אם חברי,

אליעזר ראוכברגר:

כולם פה חברי הוועדה, כל מי שאתה רואה ממול. כן. עד שמה.

דב נרדיק:

(לא ברור) .

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, תעביר הלאה.

יוחנן וייצמן:

נבקש, נבקש אחד.

דב נרדיק:

מי עוד ביקש ולא קיבל?

אליעזר ראוכברגר:

כן.

דב נרדיק:

מי זאת רוחמה?

אריאל גולן:

לא פה, לא פה.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה, אדוני. אדוני, בוא תדבר תוך כדי. קדימה.

דובר לא מזוהה:

אפשר לקבל גם עותק אחד?

דב נרדיק:

מי עוד?

עמנואל זלטס:

שם, שם.

אריאל גולן:

לא, לא, תן לו.

יוחנן וייצמן:

למבקש, הכי חשוב.

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

לא,

עמנואל זלטס:

אחרון חביב, אדיר.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) אף אחד. השתגעת? תגיד,

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

כן, קדימה. כן, אדוני. בבקשה. אדוני? הזמן שלך עובר ואתה לא מדבר, קדימה.

דב נרדיק:

אז,

אליעזר ראוכברגר:

למה אתה מתנגד לבקשה?

דב נרדיק:

סליחה?

אליעזר ראוכברגר:

מדוע אתה מתנגד? תסביר.

דב נרדיק:

אז המצגת מראה,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

דב נרדיק:

בצורה לוגית,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

דב נרדיק:

אנחנו עשינו פנייה לעירייה עקב הפריצה הפתאומית לדירה כמעט ממול, קצת באלכסון. ב-1.6.2021 זה הייתה הפנייה הראשונה. בגלל שראינו ששום דבר לא נעשה כדי למנוע את התקדמות העניינים, אז פניתי פעם שלישית לעירייה. המספר של הפניות רשומים פה בעמוד 2. היום זה נראה ככה, בעמוד 3. צד ימין רואים את המצב בלילה וביום. בלילה הפרוז'קטורים על המרפסת דלוקים כל הלילה וכל לילה בגלל שהחלונות ראוה המתגלגלות אין להם סורגים וכנראה הדיירים הם מפחדים מפריצה.

חיים כהן:

שיש. שיש פריצות ברחוב.

דב נרדיק:

סליחה?

חיים כהן:

ויש פריצות ברחוב.

דב נרדיק:

יש פריצות. אנחנו מדברים בצורה לוגית. בעמוד 4 זה איך שהדירה נראית ב-1.6.21. עכשיו, אני מראה פה רק החזית שפונה אלינו. אנחנו רואים את זה מהגג שלנו. כל החזיתות בדירה טופלו, אבל בגלל שרק החזית הדרומית פונה אלינו, אני מדבר רק על זה. כמו שרואים לפחות בחלון קטן בצד שמאל, זה הגודל הטבעי או המקורי של החלון הזה, בהמשך נראה חלונות אחרים. אבל כמו שאתם רואים, יש שינוי מהותי בגודל של החלונות בקומה האמצעית שזה קומת המגורים שלהם, וכמו שאתם רואים, הגג נפתח בצורה מאסיבית. לא הייתה, הגג היה, גג הרעפים היה שלם. עכשיו, בעל הדירה הוא יאיר שופל, שהוא גר ב (לא ברור) 12, שזה הדירה שפרצו. על ידו גר אבא שלו, משה שופל. שניהם עורכי דין, אני לא. כדי להמחיש את המרחק בין המבנים, בעמוד 6 רואים את הסמטה הזאת שמפריד בינינו, ומה-GIS של העירייה יש לנו את זה באופן סכמתי. אנחנו עוד נגיע,

אריאל גולן:

באיזה קומה אתה גר? באיזה קומה?

דב נרדיק:

סליחה?

אריאל גולן:

באיזה קומה אתה גר? פה, פה.

דב נרדיק:

ממש, מה שאתה רואה שם,

אריאל גולן:

במפלס?

דב נרדיק:

במפלס, כן.

אריאל גולן:

והם בגובה?

דב נרדיק:

זה, גם כן יש לנו עליית גג.

אריאל גולן:

אה, הבנתי.

דב נרדיק:

זה סגור.

אריאל גולן:

הבנתי.

דב נרדיק:

עכשיו, אצלם זה כאילו קומה אחת (לא ברור) .

אריאל גולן:

כן, ועוד קומה ואז גג.

דב נרדיק:

כן. אני חושב שראיתי בתיאור של הדיון שזה מתחיל אצלם בגובה 3 משהו. בעמוד 7 אנחנו רואים שימוש של המרפסת הזה שנפתחה, שנפתחת, יש דלת צד, ורואים פה כיסאות מונחות באיזשהו יום. זאת אומרת, יש שימוש של המרפסת הזה. עכשיו, באיזשהו שלב העירייה, מה שהם הסבירו לי, הם ביקשו לא להשתמש במרפסת עד שההתנגדות שלנו תתיישר. למרות זה רואים את הכיסאות אבל הם

אטמו לפי דרישת עירייה את החלונות ראוה האלו עם קירות גבס. אבל זה לא מנע מהם להשתמש בגלל שרואים שיש פה דלת צד, ורואים אותו פתוח בעמוד 7.

אריאל גולן:

ממול, בית מספר 7.

דובר לא מזוהה:

(לא ברור) ממול באלכסון.

דב נרדיק:

בעמוד 8 אנחנו רואים ניסיון למכור את הדירה, כנראה באיזשהו שלב הם הרגישו שהם לא עומדים על אדמה יצוקה, שיש התנגדות ואם במכירה יעלו על זה שיש הערה בטאבו, אז יהיה בעיה למכור את הדירה. רואים בצד ימין של עמוד 8 לכידת מסך של מודעה ביד 2,

אליעזר ראוכברגר:

נו אז מה? מה זה אכפת לך? זכותם למכור.

דב נרדיק:

סליחה?

אליעזר ראוכברגר:

מה זה אכפת לך? זכותם למכור.

דב נרדיק:

אני לא הבנתי.

אליעזר ראוכברגר:

אני אומר, מה הבעיה? זכותם למכור. מה זה קשור כל הסיפור הזה של ההתנגדות לא התנגדות? אמרתי, זכותם למכור את הדירה, אני לא מבין בכלל מה זה קשור להתנגדות.

אריאל גולן:

כי זה שכן (לא ברור) ?

דב נרדיק:

בגלל ש-, כי נראה,

אליעזר ראובברגר:

מאיפה אתה יודע, יש לך רוח הקודש? אתה נביא? מאיפה אתה יודע? יכול להיות שהם היו במצוקה כספית ולכן הם רצו למכור את הדירה. לא יודע למה. יכול להיות שהם רצו לעבור למקום אחר. מה זה רלוונטי בכלל?

דב נרדיק:

אחרי,

אליעזר ראובברגר:

לא, אני אומר, תציג נימוקים רלוונטיים, לא נימוקים שהם לא רלוונטיים כמו נושא של מכירת הדירה כשאין לך מושג למה הם רצו למכור את הדירה. אתה מנחש, אתה עוסק בניחושים.

דב נרדיק:

זה כנראה משום מה לא צלח, והמודעה נעלמה.

אליעזר ראובברגר:

טוב.

דב נרדיק:

בעמוד 9 רואים מקרה מוזר. אני עובר את השאר יישוב כל יום כמה פעמים, פעם ראשון שאני רואה אותו הוא בערך בשלוש או ארבע בבוקר כאשר אני יוצא בריצה, וכאשר אני חוזר, וכאשר אני יוצא,

אליעזר ראובברגר:

מה המרחק, אורית?

דב נרדיק:

בערך בחמש וחצי לתפילה אני ראיתי מודעה על עמוד תאורה בקצה הרחוב שרואים אותו קלוג.

אורית אליהו:

8.5.

אליעזר ראובברגר:

כמה?

דב נרדיק:

זה צילום של דף אחד A3, שבו הייתה הודעה בתאריך של 9.11.23, שאפשר להגיש התנגדות.

אליעזר ראוכברגר:

ולכן אתה פה.

דב נרדיק:

היה רק מודעה אחת על דף A3 כמו שרואים בעמוד התאורה, ולאחר מכן ירדו גשמים. ב-7.12, 6 ו-7.12.23 גשמים ירדו, המודעה הזאת הבודדת, ה-A3, נשמט ורואים את העיסה בתחתית העמוד תאורה. אני עשיתי סיור כל יום ויום בסביבה לראות אם יש עוד הודעה שיש אפשרות להוציא התנגדות למה שכבר בוצע לפני שנתיים,

צחי ברים:

אבל אתה הגשת התנגדות.

דב נרדיק:

לא ראיתי.

צחי ברים:

אבל אתה פה.

דב נרדיק:

סליחה?

צחי ברים:

אתה פה כן,

דב נרדיק:

אני פה,

צחי ברים:

ראית. זהו.

דב נרדיק:

אני ראיתי את זה,

צחי ברים:

יפה, אז אם אתה,

אריאל גולן:

גם אחרים ראו.

צחי ברים:

מי שרצה לראות ראה.

דב נרדיק:

אבל זה היה רק מודעה אחת, הרחק מהכניסה שלהם.

צחי ברים:

אני יוצא מנקודת הנחה שמי שרוצה לראות רואה, זה מה שיוצא.

אריאל גולן:

תגיד לי, אדון דב, שאלה.

אליעזר ראוכברגר:

אני יוצא מנקודת הנחה שאתה אמרת לעוד אנשים ואנשים לא רצו בכל אופן להגיש התנגדות.

אריאל גולן:

לא, אם יכבו את הפרוז'קטורים בלילה,

דב נרדיק:

סליחה.

אריאל גולן:

אם הם יכבו את הפרוז'קטורים בלילה, הכל יהיה בסדר?

דב נרדיק:

לא.

אריאל גולן:

לא. אוקי, בסדר.

דב נרדיק:

כי אי אפשר לסגור את הפרוז'קטורים גם ביום. הקב"ה שולט על זה.

אריאל גולן:

מי?

עמנואל זלטס:

הקדוש ברוך הוא.

דב נרדיק:

הקדוש ברוך הוא.

אריאל גולן:

רק השם.

אורית אליהו:

שניה, אני רק, אתה גר פה, נכון? מאה אחוז.

אליעזר ראוכברגר:

כן, בבקשה, אדוני, עוד משהו?

יואל שבת:

עוד התנגדות?

דב נרדיק:

כן, בוא נמשיך,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה, תמשיך, אבל תזדרז, תזדרז.

יואל שבת:

זה מאד ברור מה שאתה אומר.

אליעזר ראוכברגר:

כן. יואל,

נלי צדוק:

נכון, הוא 22.

אליעזר ראוכברגר:

יואל.

דב נרדיק:

עכשיו,

יאיר שופל:

(לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

סליחה, סליחה, אדוני, בתורך אתה תדבר.

אריאל גולן:

(לא ברור) הערות בקשר,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, הכל, בתורו הוא יגיד מה שהוא רוצה.

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

אז שהיא לא תבקש.

דב נרדיק:

אם הבקשה תאושר, מי ערב לנו שבשלב הבא לא תהפוך המרפסת לחלל סגור? (לא ברור) זה המבנה, אנחנו הדיירים הראשונים או המקוריים במקום. יש איזשהו עובר לשכונה הזאת, איזשהו הרגשה שכל אחד יש לו את הפרטיות שלו, האזור שלו, הכבוד שלו לתחום של השני. הבעיה שיש תחושה של עליונים ותחתונים מהמרפסת שלהם, הם יכולים לצפות לתוך הדירה שלנו לא רק מהמרפסת,

אליעזר ראוכברגר:

מה המרחק?

דב נרדיק:

אם אתם רואים,

אליעזר ראוכברגר:

מה המרחק?

דב נרדיק:

תלוי איפה, הדירות הם מול, כמו שאתה רואה, בעמוד 6,

אליעזר ראוכברגר:

אני ראיתי, אבל אני לא יודע, אני שואל אותך מה המרחק.

דב נרדיק:

זה תלוי איפה,

אליעזר ראוכברגר:

אתה גר שם, לא אני.

דב נרדיק:

אם מהמטבח שלנו לדוגמה,

אליעזר ראוכברגר:

כן?

דב נרדיק:

למרפסת שלהם זה בערך 15 מטר.

אליעזר ראוכברגר:

15 מטר. זאת אומרת, צריך משקפת.

דב נרדיק:

לא, עוד פעם, בגלל ש-, אה, יופי.

יואל שבת:

הנה.

אליעזר ראוכברגר:

15 מטר.

אורית אליהו:

אתה,

דב נרדיק:

זה, זה נראה לי,

אורית אליהו:

זה הדירה שלהם ואתה גר ממול .

יאיר שופל:

לא ממול. באלכסון.

אורית אליהו:

ממול באלכסון.

דב נרדיק:

זה נראה,

יאיר שופל:

הבית הפנימי.

דב נרדיק:

אלו פאנלים סולאריים,

אליעזר ראוכברגר:

נכון.

דב נרדיק:

שהם התקינו .

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

דב נרדיק:

זה,

אליעזר ראוכברגר:

נכון,

דב נרדיק:

זה המרפסת של,

צחי ברים:

ואיפה אתה גר?

אליעזר ראוכברגר:

והוא גר ממול.

צחי ברים:

לא ממול.

יאיר שופל:

לא, לא ממול.

אליעזר ראוכברגר:

ממול באלכסון.

צחי ברים:

פה?

דובר לא מזוהה:

ממול באלכסון.

צחי ברים:

פה?

יאיר שופל:

כן.

אורית אליהו:

כאן הוא גר. כן.

דב נרדיק:

אנחנו דירה 2.

יואל שבת:

איפה (לא ברור) .

דב נרדיק:

אנחנו פה.

אליעזר ראוכברגר:

פה.

דב נרדיק:

פה. אנחנו, זה גינה, וזה הדירה,

עמנואל זלטס:

החלק אפילו הרחוק ממנו, לא הקרוב.

דב נרדיק:

אלו מדרגות היורדות למטה,

אליעזר ראוכברגר:

זאת אומרת, החלק הכי קרוב זה 15 מטר. בערך, בערך.

דב נרדיק:

עוד פעם, בערך,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, בסדר.

דב נרדיק:

יופי. תמדוד מפה,

אליעזר ראוכברגר:

הנה, הנה, היא בודקת. כמה כתוב?

עמנואל זלטס:

17.

אורית אליהו:

17.

דב נרדיק:

מפה,

אליעזר ראוכברגר:

13.5. בסדר, כמו שהוא אמר, בערך 15. 13.5, בסדר. אוקי. היא עשתה מדידה, זה 13.5, לא 15.

עמנואל זלטס:

בחלק הכי,

אליעזר ראוכברגר:

13.5.

דב נרדיק:

תלוי איפה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, היא עכשיו מדדה מה שאתה אמרת.

דב נרדיק:

אני ראיתי את זה.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, בסדר, ראית את זה. הוא אומר שהוא ראה שזה 13.5.

דב נרדיק:

אז,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

דב נרדיק:

בלילה, אנחנו עכשיו נדבר לא על מרפסת הגג, על המרפסת, אלא על קומת המגורים שלהם, וזה מה שאתם רואים, וזה החלון, זה חלון הראווה שלהם מול. זה פשוט בלילה, אם התריסים שלהם פתוחים, אז יש להם מבט ישר לתוך החלונות שלנו בדירה. זה תחושה לא נוחה. לא מעניין אותי מה שיש אצלם,

אליעזר ראוכברגר:

למה אתה חושב שמעניין אותם מה שיש אצלך?

דב נרדיק:

התחושה,

אריאל גולן:

(לא ברור) מעניין מה שאצלם.

אליעזר ראוכברגר:

אבל בוא נשאל אותם אם מעניין אותם מה שיש אצלך, יכול להיות שהם יגידו שגם אותם לא מעניין מה שיש אצלך.

דב נרדיק:

זה תחושה לא נוחה.

אליעזר ראוכברגר:

שמעתי, שמעתי, אבל אם הם יגידו שמה שיש אצלך לא מעניין אותם אז בסדר.

דב נרדיק:

אז,

אריאל גולן:

בינתיים נראה שאותך מעניין מה שיש אצלם,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

אריאל גולן:

צילמת את הבית שלהם, את המרפסת, את הסלון,

אליעזר ראוכברגר:

אריאל, בוא, בוא ניתן למתנגד. תודה רבה.

דב נרדיק:

רגע,

אליעזר ראוכברגר:

בוא ניתן,

דב נרדיק:

רגע.

אליעזר ראוכברגר:

מה, רגע. לא, אדוני, אתה חייב לסיים. זה לא בלי סוף, בלי גבול.

דב נרדיק:

סליחה,

אליעזר ראוכברגר:

עברת כבר את זמן. קדימה, כן.

דב נרדיק:

סליחה.

אליעזר ראוכברגר:

כן, תשלים. יש לך עוד דקה.

דב נרדיק:

בעמוד האחרון,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אחרון.

דב נרדיק:

12,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

דב נרדיק:

אנחנו רואים את הגודל המקורי של החלונות אצל יאיר שופל, אצל משה שופל, ורואים שהחלונות בצד שמאל זה מה ששני החלונות האלו המקוריים. בצד ימין רואים מה שנפרץ. הגודל של החלונות יותר מהקטן הוא יותר מפי שתיים, ואין יחס לגודל של החלונות של הסלון שזה בצד שמאל ובצד ימין, הקצוות עם (לא ברור). עכשיו, רק לסכם, אני מציע כדי שאתם תעמדו על (לא ברור) ממש של האווירה של השכונה שקרה בגלל ההפתעה הזאת, שתבואו לפה אלינו, לא לדירה שלנו, תטיילו שם ותראו, תחושו מה קורה, ותראו איך ההפתעה הזו נחת עלינו ולא נעצר על ידי העירייה.

אריאל גולן:

תודה רבה.

דב נרדיק:

תודה.

אליעזר ראוכברגר:

תודה, אדוני. מי משיב?

יאיר שופל:

אני אשיב.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה, רק את שמך לפרוטוקול.

יאיר שופל:

יאיר שופל.

אליעזר ראוכברגר:

אתה המבקש?

יאיר שופל:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה, אדוני.

יאיר שופל:

קודם כל אני אגיד שמדובר במתנגד סדרתי שמתנגד לתכניות ולבנייה,

דובר לא מזוהה:

זה לא נוגע.

יאיר שופל:

לא רק ברחוב הזה, גם במקומות אחרים. ניסיונות שלי, זה כן נוגע, כי, אני אגיד את המשך המשפט, ניסיונות שלי להגיע אליו, לדבר איתו, לראות מה מפריע לו ולנסות להסתדר נתקלו בחומה בצורה. ניסיתי דרך שכנים לדבר איתו, שום דבר, אין עם מי לדבר. ההתנגדות היא לשם התנגדות ואין מאחוריה כלום. ועכשיו אני אסביר את ה-,

אליעזר ראוכברגר:

עד עכשיו נתת כותרת, עכשיו תסביר למה, למה אתה מתכוון אין מאחוריה כלום.

יאיר שופל:

אז אני אסביר.

אליעזר ראוכברגר:

הוא נתן פה דרשה,

יאיר שופל:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

רבע שעה-עשרים דקות, והוא בטוח שיש המון מאחוריה. למה אתה טוען שאין כלום?

יאיר שופל:

אז אני אסביר. קודם כל הוא טוען שהאדריכל שבנה בתחילת הדרך את הבתים עשה את זה בצורה כזו שנשמרת הפרטיות של הדיירים וכולי, ואני פגעתי במרקם שנבנה בתחילת הדרך. אם אפשר לראות, קודם כל המרחק ביני ובינו הוא כזה שאני לא נמצא מולו. הבית שלי הוא באלכסון מהבית שלו, הבית שלו הוא פה בפניה, והבית שלי הוא פה. מי שנמצא מולו זה הבית של ההורים שלי באמת, וכפי שאפשר לראות בתמונה האחרונה, בעמוד האחרון שלו, כשהוא מנסה לתאר את הגדלים של החלונות, אז רואים שבבית של ההורים שלי יש גם כן חלונות ויש גם כן מרפסת, אמנם יותר קטנה אבל יש גם כן מרפסת וזה אם מישו צופה באופן ישיר לכיוון הבית שלו זה מהבית של ההורים שלי, שמה הוא לא טוען שזה נבנה בניגוד להיתר. ככה בנה האדריכל, ככה תכנן האדריכל וככה בנה הקבלן בתחילת הדרך את הרחובות באופן כזה שהבתים הם אחד מול השני ויש חלונות אחד מול השני וככה הוא חי כל השנים עם השכנים שלו. אני מכיוון הבית שלי דווקא המבט לכיוון הבית שלי, לכיוון בית מספר 4 בשאר יישוב, ומעניין להיווכח שלא הדיירים של בית מספר 4 לא התלוננו על זה שמישהו משקיף להם לבית ולא אף דייר אחר ברחוב או ברחוב המקביל לא בא וטען איזושהי טענה כנגד הבנייה. לאף אחד זה לא מפריע, אין פה איזושהי משהו חריג, אין פה איזה בנייה מעבר לקווי בניין או איזושהי תוספת או משהו, בסך הכל ההרחבה של המרפסת שהייתה קיימת. הפרוז'קטורים והתאורה והדברים האלה שהוא מתאר, אני לא בדיוק יודע על מה הוא מלין כי אין לי איזה פרוז'קטור מיוחד שאני מאיר באופן מכוון דווקא לחלון שלו, אבל אם יש כזה אז אני מתחייב להסיר את הפרוז'קטור. כנ"ל אם יש משהו שאני יכול לעשות באופן כזה שהוא ירגיש שתחתונים לא נשלטים על ידי עליונים כמו שהוא תיאר את זה, אז אני אשתדל לעשות את זה. ואני אדגיש עוד פעם שהמרפסת שלי היא בערך שלוש קומות מעל המטבח שהוא מתאר. זאת אומרת, זה גם, זה לא בכיוון ישיר. המטבח שלו נמצא במפלס אפס, אנחנו, הבית שלנו בנוי על בית נוסף, המרפסת היא מעל הבית. זה בערך שלוש קומות מעל המטבח שלו אז ככה שזה בכלל לא בכיוון ישיר. לא חושב שיש לי עוד מה להגיד.

יוחנן וייצמן:

יש לי שאלה,

אליעזר ראובברגר:

אבל יש, אבל יש דברים שהוא הציג כמו השינויים בפתחים,

יאיר שופל:

ההתנגדות מתייחסת למרפסת.

אליעזר ראובברגר:

כן, כן, (לא ברור) שיש שינוי בפתחים בגג,

יאיר שופל:

זה השינוי שאני מבקש להתיר פה.

אליעזר ראוכברגר:

כן, תסביר למה אתה עושה את זה. למה אתה עושה את השינוי הזה?

יוחנן וייצמן:

אני אנסה להרחיב מה שהוא לא אמר. תראה, אתה לא קנית דירה במקור ברוך,

יאיר שופל:

המרפסת הייתה מרפסת,

יוחנן וייצמן:

באזור צפוף. קניתם באזור וילות עם איזה תכנון מסוים, והבן אדם מרגיש שאתה פוגע בו.

יאיר שופל:

אז אני אפנה עוד פעם,

יוחנן וייצמן:

תנסה להסביר לנו למה אתה לא פוגע בו.

יאיר שופל:

אז אני אפנה עוד פעם לתמונה מספר 10, לעמוד 12, סליחה, לעמוד האחרון.

יוחנן וייצמן:

במצגת שלו. כן.

יאיר שופל:

רואים פה, כן, בחוברת שלו. רואים פה את הבית של ההורים שלי שזה ככה במקור,

אליעזר ראוכברגר:

זה מספר?

יאיר שופל:

זה מספר 10, מה שכתוב בירוק 10. ומספר 12 זה הבית שלי. רואים פה למעלה את המרפסת גג, במספר 10, ורואים את החלונות שנמצאים ממש על הבית שלו. במספר 12 מה שעשיתי, הגדלתי את המרפסת על חשבון הגג. לא הוספתי משהו ולא עשיתי שום שינוי. היה שמה מרפסת והרחבתי אותה באופן שעכשיו הגג חשוף וזה רק משמש מרפסת. זה הכל.

אליעזר ראוכברגר:

מה לגבי החשש שלו שזה, תסגור את זה וזה יהפוך לחלל סגור?

יאיר שופל:

אם אני צריך להתחייב, אני לא יודע, אם זה תנאי להיתר שאני מתחייב לא לסגור,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) להיתר, אבל הבן אדם המתנגד הציף את זה. הוא אומר, תשמע, מי יבטיח לי? עשית עבירת בנייה, נכון? אין חולק על כך.

יאיר שופל:

אבל אני מבקש להתיר אותה.

אליעזר ראוכברגר:

מצוין, הכל בסדר. אומר המתנגד, מי יבטיח לי שזה לא יהפוך בעתיד לחלל סגור? אני שואל, אני, הוא שאל, אני צריך לתת לו תשובות.

יאיר שופל:

אני,

אליעזר ראוכברגר:

אתה צריך לתת לו תשובות, אז אני רוצה לשמוע תשובה למה שהוא אמר.

יאיר שופל:

אני חושב שלאור הטענות שלו, לאור הטענות שלו אני חושב שהוא דווקא ישמח שאני אסגור כי אז לא יהיה את החשיפה מול הבית שלו, אז אם זה יהיה סגור אז הוא פחות,

אליעזר ראוכברגר:

ולשאלתי בכל זאת?

יאיר שופל:

זה היה סגור ואני פתחתי, אז אין סיבה שאני,

אליעזר ראוכברגר:

יכול להיות. היום אתה פותח, בעוד שנתיים תחליט שאתה רוצה את זה סגור. בוא,

יאיר שופל:

אני מתחייב לא לסגור את זה.

אליעזר ראוכברגר:

החיים משתנים.

יאיר שופל:

אני מתחייב לא לסגור. אם אני אסגור,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, אז זהו, אז בסדר, זה מה שהוא רצה לשמוע וגם הפרוטוקול רצה לשמוע וגם אנחנו רצינו לשמוע.

יאיר שופל:

אם אני אעשה את זה,

אליעזר ראוכברגר:

שאתה מתחייב, שמעת, אדוני? הוא אמר, אתה אמרת מי יבטיח לך שבעתיד הוא לא יסגור את זה לחלל סגור. נכון אמרת את זה?

דב נרדיק:

אחת מהבעיות.

אליעזר ראוכברגר:

אחד מהדברים. אז הוא מתחייב פה לוועדה שהוא לא יסגור את זה לחלל סגור.

אילנית מיכאלי:

זה נרשם גם.

אליעזר ראוכברגר:

כן, וזה נרשם וזה נמצא בפרוטוקול.

דב נרדיק:

אפשר לשאול?

אליעזר ראוכברגר:

אפשר לשאול רק אני אמרתי לך,

יאיר שופל:

אם יקרה משהו הוא יודע את הטלפון של הפיקוח.

אליעזר ראוכברגר:

זה נכון, אבל אני לא רוצה להגיע לסיטואציה כזאת.

אילנית מיכאלי:

בוא, קודם כל,

אליעזר ראוכברגר:

אני רוצה לוודא, אני רוצה להקדים תרופה למכה, למה אני צריך להגיע לפיקוח?

יאיר שופל:

אז הנה, אז התחייבתי.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, התחייבת, אוקי. בסדר, זה נרשם. כן.

דב נרדיק:

למה, למה לא ביקשו מאיתנו אישור לבנייה לפני שהבנייה התחילה? לא שאלו לא אותי, אותנו, ולא כל השכנים.

אליעזר ראוכברגר:

הוא לא צריך לשאול אותך.

אריאל גולן:

(לא ברור) רחוק.

אליעזר ראוכברגר:

אתה גר במרחק, למה צריכים לשאול אותך? גם אותי לא שאלו. אני גר בשכונה אחרת, גם אותי לא שאלו.

דב נרדיק:

אבל לפני שמתחילים בנייה מבקשים מהשכנים, מציגים את התכנית,

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

דב נרדיק:

עכשיו, פה לא נעשה שום פנייה,

יאיר שופל:

אני מתנצל על כך.

דב נרדיק:

זה היה,

אריאל גולן:

הוא מתנצל.

יאיר שופל:

אדון נרדי, אני מתנצל בפניך,

אליעזר ראוכברגר:

הוא אמר שהוא מתנצל על זה.

דב נרדיק:

הוא מה?

אליעזר ראוכברגר:

הוא מתנצל.

אילנית מיכאלי:

הוא מבקש סליחה.

אליעזר ראוכברגר:

הוא מתנצל. הוא מצטער שזה כך קרה. טוב, תודה רבה. אדוני רוצה לומר עוד משהו?

דב נרדיק:

איזה התראה יש לי?

אליעזר ראוכברגר:

אדוני, אדוני רוצה לומר עוד משהו?

דב נרדיק:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

דב נרדיק:

לצער,

אליעזר ראוכברגר:

מה, בבקשה?

דב נרדיק:

ממהלך הדברים עד כה אין לנו הרבה אמון בהתחייבות לציית לחוק או לנימוסים שכניי.

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז. תודה רבה, הדיון הסתיים, תודה רבה, אנחנו ניכנס לדיון פנימי, תודה רבה, תודה.

דב נרדיק:

מה קורה?

אליעזר ראוכברגר:

יודיעו לך, ישלחו לך בדואר את ההחלטה.

דב נרדיק:

תודה רבה.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה.

אורית אליהו:

תודה רבה.

דב נרדיק:

תודה.

יואל שבת:

בהצלחה.

אורית אליהו:

עכשיו אתה יוצא, אתה צריך לצאת. זהו, אנחנו נכנסים לדיון פנימי. תצא החוצה. בסדר?

עמנואל זלטס:

אורית, יותר חזק, אורית.

אליעזר ראוכברגר:

אורית, תראי לו איפה הדלת.

עמנואל זלטס:

(לא ברור) את רוחמה.

אורית אליהו:

בסדר גמור, אתה בסדר. בהצלחה.

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

טוב, רבותי,

יוחנן וייצמן:

הדברים ברורים.

אליעזר ראוכברגר:

כן, הדברים ברורים. אני חושב ש-, הנושא של עבירות בנייה, נכון, הוא עשה עבירות בנייה ובגלל זה הוא מבקש להכשיר, אלה דברים, לצערנו, כן?

אריאל גולן:

הוא התנצל גם על זה שהוא לא ביקש רשות.

אליעזר ראוכברגר:

נכון. לצערנו אלו מעשים שבכל יום. אנחנו היינו מאד מאד שמחים שלא יהיו עבירות בנייה ואנשים יבואו לפני כן, אבל זה הכרח בל יגונה. מבחינת הטענות שלו, הוא נמצא במרחק, ראינו, הכי הכי קרוב זה 13.5 מטר, גם הוא הסכים עם זה שזה 13.5 מטר, עם כל הכבוד הוא לא בכפר, הוא לא במושב, הוא לא בקיבוץ. הוא התחייב, הנושא של הפרוז'קטור מפריע לו, אמר המבקש שהוא מתחייב להסיר את הפרוז'קטור, שזה יירשם בפרוטוקול בהחלטה.

יהודה פרוידינגר:

גם הוא התחייב לא לסגור.

אליעזר ראוכברגר:

לגבי הנושא של החשש שלו שבעתיד זה לא יהיה מרפסת אלא חלל סגור, אגב, יכול להיות שחלל סגור זה יותר טוב לא, כי במרפסת הוא טען שיש היזק ראייה,

צחי ברים:

זה, (לא ברור) ראיתי שמה שהוא טוען שהוא מתנגד,

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו אם יהיה חלל סגור אז לא יהיה לו נצפות ולא יהיה לו היזק ראייה וגם את זה הוא לא רוצה. אני לא יודע. בכל אופן, המבקש התחייב וגם זה נרשם בפרוטוקול, גם זה יהיה בפרוטוקול, שהוא לא יהפוך את זה לחלל סגור. שאר הדברים לא ראינו פה באמת התנגדות משמעותית, הביאו פה ראיות שהוא ניסה למכור את הדירה. מה הוא נכנס לזה בכלל, מה זה עסק שלו אם הוא ניסה למכור, מה זה עסק שלנו אם הוא ניסה למכור את הדירה.

יהודה פרוידינגר:

המבקש?

אליעזר ראוכברגר:

זה לא רלוונטי. מה?

יהודה פרוידינגר:

מי ניסה למכור?

אליעזר ראוכברגר:

הוא טען,

יהודה פרוידינגר:

המבקש?

אליעזר ראוכברגר:

ש-, לא,

יהודה פרוידינגר:

אה, (לא ברור) .

אליעזר ראוכברגר:

המתנגד, לא ראית את המצגת, קראת את המצגת?

יהודה פרוידינגר:

קראתי,

אליעזר ראוכברגר:

קראת?

יהודה פרוידינגר:

קראתי את זה במצגת,

אליעזר ראוכברגר:

הוא טען, ראיה שהוא מנסה לברוח, שהוא מנסה למכור את הדירה. נו באמת.

יהודה פרוידינגר:

כנראה התחמקות, 1, 2, 3,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אני יודע למה הוא ניסה למכור את הדירה? זה עסק שלי, עסק שלנו? מה זה, הוא ניסה למכור כי אולי הוא חשב שיקבל איזשהו מחיר מפוצץ וזה ישתלם לו כלכלית. מה, זה עסק שלי בכלל? זה עסק שלו בכלל? מה זה רלוונטי? לגבי הנושא של הפרסום, עובדה, הפרסום נעשה בהתאם להוראות העירייה, חברת הפרסום עושה, הראיה שהוא הגיע לכאן,

אילנית מיכאלי:

הוא התייצב פה.

אליעזר ראוכברגר:

והוא התייצב פה בפרסום. אחרים כנראה לא רצו להגיש התנגדויות. חזקה על האובססיביות שלו שהוא ניסה להביא שכנים אחרים והוא כנראה אמר להם ואף אחד לא הגיש התנגדות בכל אופן. האם הוא מתנגד סדרתי או לא גם כן לא רלוונטי,

אריאל גולן:

הלאה.

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו, אני מציע לדחות את ההתנגדות ולאשר את הבקשה. זה מקובל גם עלייך, אורית?

אורית אליהו:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

מקובל עלייך. יואל?

יואל שבת:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

אילנית?

אילנית מיכאלי:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

מקובל על כל חברי הוועדה?

צחי ברים:

בהחלט.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, אז זו ההחלטה שלנו, אנחנו דוחים את ההתנגדות.

אילנית מיכאלי:

בגדול המרחק הוא סביר,

אליעזר ראוכברגר:

המרחק הוא יותר מסביר, 13.5 מטר במקום הכי קרוב. יש מקומות שעוד יותר רחוק. כן.

דובר לא מזוהה:

מה?

אריאל גולן:

אבל מה יהיה עם העליונים שולטים על התחתונים?

עמנואל זלטס:

רוצה לקבל החלטה על זה בוועדה?

סיום הדיון